

CER SI PAMANT ROMANESC

Cuvant despre noi, romanii

FALSURI IN ISTORIA ROMANIEI

i
5 Votes

Falsificarea istoriei României continua

Pentru o buna parte dintre romani, 25 octombrie reprezinta Ziua Armatei, respectiv momentul in care, in octombrie 1944, printr-o exemplara putere de sacrificiu si daruire pentru cauza nationala, Armata Romana a reusit eliberarea orasului Carei de sub ocupatia straina, adica a ultimei palme de pamant romanesc cotropit de armatele hitleristo – horthyste.

Adevarul este, insa, altul. Evenimentul s-a petrecut, de fapt, in cursul zilei de 24 octombrie 1944. Deoarece a doua zi, respectiv in 25 octombrie, era ziua de nastere a lui Mihai I de Hohenzollern, care, dupa ce scapase de maresalul Ion ANTONESCU, adevaratul sef al statului, predandu-l rusilor contra rusinoasei medalii

„**Victoria**”, ajunsese, în sfârșit, șef al statului român, deși, la abandonarea în pripă a tronului, în septembrie 1940, de către Carol al II-lea, acesta încredințase funcția de șef al statului nu lui Mihai, ci lui Ion ANTONESCU.

Motivele diabolicului monarh le reprezintă, între altele, intenția sa clară de a reveni la putere la o altă dată, ulterioară, când condițiile politic și diplomatice ar fi permis-o, neîncrederea sa în capacitatea intelectuală a lui Mihai de a conduce țara, mai ales acum, în contextul extrem de tensionat în care el o abandona și nu în ultimul rând faptul că, în realitate, Carol al II-lea nu-l considera pe Mihai drept fiu al său legitim, confirmând astfel, indirect, o serie de afirmații potrivit cărora Mihai I era rodul raporturilor intime întreținute de mama sa Prințesa Elena Sitta a Greciei cu ofiterul grec ce o slujea în calitate de aghiotant și care a însoțit-o pe aceasta la București.

Amanarea declarării ca zi a eliberării teritoriului românesc copleșit de armatele străine, nu era un lucru singular. La fel se procedase și în 1877, când, spre a coincide cu ziua de naștere a lui Carol I, la 10 mai, s-a amân timer și modificat data declarării independentei de stat a României din 9 mai, data reală.

Ofiterii armatei române au fost obligați de către unele din autoritățile militare ale vremii să achieseze la falsificarea istoriei spre a fi pe placul celui care spera că în felul acesta să facă oarecum uitat odiosul moment al trădării generalului Ion ANTONESCU adevăratul

salvator al poporului roman.

Dealtfel, evolutia ulterioara in fruntea statului a lui Mihai I a continuat sa fie la fel de lamentabila, reusind sa transforme Romania intr-o colonie de tip sovietic si condamnandu-i pe romani la aproape 50 de ani de drame inimaginabile in gulagul comunist. Chiar daca acest lucru displace enorm celor interesati in ascunderea adevarului, intreaga asa-zisa domnie a lui Mihai I a reprezentat unul dintre cele mai dureroase momente din istoria poporului roman.

Asa cum am mai avut ocazia sa arat, Mihai I nu a fost niciodata rege de drept al romanilor. Reamintim, in acest sens, ca, la moartea regelui Ferdinand I, in 1927, printul Carol renuntase deja la calitatea sa de mostenitor al tronului, preferand demnitatii regale, nurii amantei sale, Elena LUPESCU, Wolf alaturi de care, dupa ce-si abandonase sotia si isi neglijase raspunderea de parinte, traia in concubinaj la Paris.

Prin urmare, autoritatile vremii au decis ca tronul sa revina lui Mihai I care, fiind minor, urma sa fie ajutat de o regenta. In 1930, raspunzand solicitarilor insistente ale reprezentantilor unor partide politice, Carol al II-lea revine asupra deciziei sale initiale si se intoarce in tara, fiind proclamat rege prin hotararea Parlamentului tarii. In acel moment, insa, Carol al II-lea impune Parlamentului sa adopte cateva masuri legislative prin care sa fie anulate legile adoptate la 4 ianuarie 1926 (inclusiv numirea in fruntea statului a propriului sau fiu), iar lui Mihai I, drept compensare, sa i se acorde

titlul de Mare Voievod de Alba Iulia. Asadar, parlamentul Romaniei nu i-a recunoscut niciodata lui Mihai I, de vreme ce a fost anulata legea din 1926, decat calitatea de Mare Voievod de Alba Iulia, aceasta pentru ca, lucru stiut, dar evitat de sustinatorii lui Mihai I, in 1940 el nu a fost numit de Carol drept succesor al sau la tron, iar titlul de sef al statului i-a fost incredintat generalului Ion ANTONESCU.

De asemenea, potrivit practicilor atunci in vigoare, calitatea de monarh, deci de sef al statului ar fi trebuit sa-i fie atribuita lui Mihai I printr-o hotarare a Parlamentului Romaniei, lucru care nu s-a intamplat nici atunci si nici alta data in intervalul 1940-1944, nici chiar dupa lovitura de stat de la 23 august realizata prin implicarea si cu cocursul lui nemijlocit.

Asadar, in realitate, Mihai I a fost doar rege de drept divin al Romaniei, titlu care nu i-a fost niciodata recunoscut prin lege de Parlamentul acestei tari. Prin urmare, consideram ridicola si nejustificata pretentia acestuia si a acolitilor sai de astazi de a se folosi apelativul de Regele Mihai la adresa sa.

Nu trebuie uitat nici faptul ca, prin decizia unor institutii vest-europene, lui Carol Mircea LAMBRINO, rezultat din casatoria dintre Carol al II-lea cu Zizi LAMBRINO, i s-a recunoscut calitatea de fiu al

lui Carol al II-lea, implicit pe cea de primul nascut al acestei familii, de unde rezulta, automat, ca autenticul mostenitor al tronului Romaniei este Carol Mircea LAMBRINO si nicidecum Mihai I.

Personal deplang atitudinea slugarnica a autoritatilor post-decembriste, care, dupa un spectacol de proasta calitate de refuzare a intoarcerii lui Mihai in tara, s-au grabit sa admita revenirea lui si restituirea, fara temei sub vreun minim discernamant, a unei impresionante averi, de cele mai multe ori, prin incalcarea legii si prin producerea de nenumarate abuzuri semnalate palid de unele publicatii, care nu s-au lasat total aservite tendintelor de reactivare a cultului personalitatii acestui personaj cu foarte multe pacate fata de istoria acestui popor.

Cele mai grave ni se par, desigur, cele care subliniaza atitudinea sa favorabila guvernarii legionare, in memoria arhivelor gasindu-se, inca, destul de multe dovezi de participare a sa si a mamei sale la

manifestarile initiale si organizate de guvernul de extrema dreapta in 1940-1941, la care Mihai I si uneori chiar si mama sa, fosta regina Elena, nu se dadeau inapoi nici de la a folosi salutul legionar.

Nu-mi aduc aminte ca, macar o singura data, recunoscand barbateste greselile facute fata de poporul roman in ansamblul sau sau fata de unele din nationalitatile conlocuitoare, Mihai I sa merite azi intelegere fata de erorile si lasitatile de care a dat dovada.

Ceea ce ma surprinde si imi este greu sa inteleg este de ce conducatorii Armatei Rosii, direct implicate in operatiunile militare indreptate impotriva trupelor fascisto – horthyste de ocupatie, au tolerat falsificarea istoriei in sensul de a amana cu o zi data reala la care fusese eliberat teritoriul romanesc.

Poate ca prin aceasta decizie a lor, aliatii sovietici ai lui Mihai I au vrut sa-l rasplateasca intr-un fel pentru sacrificarea lui Ion ANTONESCU, predat de el cu sange rece si fara mustrari de constiinta spre a fi ucis de catre calaii sovietici.

Cred ca macar acum, la 66 de ani de la acest eveniment emotionant al eroismului militarilor romani, avem dreptul sa rostim adevarul, precizand ca, in realitate, ultima palma de pamant romanesc a fost eliberat la 24 octombrie 1944 si nu la 25 octombrie, asa cum au falsificat istoria cei care ii cautau cu orice pret merite nejustificate lui Mihai I de Hohenzollern, Mare Voievod de Alba Iulia, dar niciodata rege legitim al acestei tari. Sunt convins ca foarte multi

fosti UTC-isti, deveniti peste noapte regalisti infocati, agresivi, fanatici si periculosi prin fanatismul lor, nu vor fi capabili sa accepte acest adevar si vor insista pe perpetuarea neadevarului si minciunii, doar spre a face pe placul lui Mihai I.

Cred, insa, ca, odata si odata, romanii isi vor recastiga dreptul de a-si cunoaste cum se cuvine istoria, de a-si cinsti adevaratii eroi si de a elimina minciuna, falsul si exagerarea inclusiv in legatura cu aspectele pe care le semnalam aici.

Autor: Dr. Dan BRUDASCU

Sursa: Clipa.com

11/03/2011 - Posted by cersipamantromanesc | ISTORIE ROMÂNEASCĂ | carol al II-lea, casa regala, date istorice, eliberarea ardealului, falsificarea istoriei, falsuri istorice, istoria romaniei, istorie, ISTORIE ROMÂNEASCĂ, regele mihai

Un comentariu »

1. domnule brudascu nu mai convins ca cele relatate de dumneata sunt adevarate si nici ca esti doctor .doctor de ce ?veterinary? toata tara stie ca mihai de hohenzoller este regale romanilor si acu vii mata si scrii contrariul eu nu zic ca nu ar fi adevarat dar talica trebuie sa vii cu dovezi mult mai concludente din toate punctele de vedere..ceva credibil din punctual meu de vedere tot ce ai scris pana acum aici e un fleac si tu esti un cretin .iesi an fata cu dovezi clare.....

Comentariu de hohenzoller | 06/07/2013 | Răspunde

BINE ATI VENIT !

Eu, iubite cetitoriule, nicăirea n-am aflată nici un istoric, nici latin, nici leah, nici ungur, și viața mea, Dumnezeu știe, cu ce dragoste pururea la istorii, iată și până la această vârstă, acum și slăbită. De aceste basne să dea seama ei și de această ocară. Nici ieste șagă a scrie ocară vécinică unui neam, că scrisoarea ieste un lucru vécinică. Cândă ocărăsc într-o zi pre cineva, ieste greu a răbda, dară în véci? Eu voi da seama de ale méle, câte scriu. Făcutu-ț-am izvod dintăiași dată de mari și vestiți istorici mărturii, a căroră trăiesc și acum scrisorile în lume și vor trăi în véci. Și așa am nevoit, să nu-mi fie grijă, de-ar cădea această carte ori pre a cui mână și din streini, carii de-amăruntul cearcă zmintélile istoricilor. Pre dâșii am urmat, care vezi în izvod, ei pavăța, ei suntă povața mea, ei răspundă și pizmașilor neamului acestor țări și zavistnicilor. Putérnicul Dumnezeu, cinstite, iubite cetitoriule, să-ți dăruiască după aceste cumplite vremi anilor noștri, cânduva și mai slobode veacuri, întru care, pe lângă alte trebi, să aibi vréme și cu cetitul cărților a face iscusită zăbavă, că nu ieste alta și mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decâtă cetitul cărților. Cu cetitul cărților cunoaștem pe ziditoriul nostru, Dumnezeu, cu cetitul laudă îi facem pentru toate ale lui cătră noi bunătați, cu cetitul pentru greșalele noastre milostiv îl aflăm. Din Scriptură înțelégem minunate și vécinice fapte puterii lui, facem fericită viața, agonisim nemuritoriū nume. Sângur Mântuitorul nostru, domnul și Dumnezeu Hristos, ne învață, zicândă: Čnd'ěnrěnl' d'ěnr'íif, adecă: Cercați scripturile. Scriptura departe lucruri de ochii noștri ne învață, cu acéle trecute vrémi să pricépem céle viitoare. Citéște cu sănătate această a noastră cu dragoste osteneală.

De toate fericii și daruri de la Dumnezeu voitoriū

Miron Costin, care am fost logofăt mare în Moldova

Site info

CER SI PAMANT ROMANESC
[Blog la WordPress.com.](http://Blog.laWordPress.com)